A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2013. február 21.*

„Közösségi védjegy — 207/2009/EK rendelet — A 9. cikk (1) bekezdése — A »harmadik személyek« fogalma — Valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja”

A C-561/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (Spanyolország) a Bírósághoz 2011. november 8-án érkezett, 2011. október 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Fédération Cynologique Internationale**

és

a **Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet, M. Ilešič (előadó), M. Safjan és M. Berger bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. október 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Fédération Cynologique Internationale képviseletében E. Jordi Cubells abogado,

– a Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza képviseletében S. Doménech López abogado,

– a görög kormány képviseletében D. Kalogiros és G. Papadaki, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében F. W. Bulst és R. Vidal Puig, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a főtanácsnok indítványának a 2012. november 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78.; 1. o.; a továbbiakban: rendelet) 9. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a Fédération Cynologique Internationale (a továbbiakban: FCI) és a Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (a továbbiakban: FCIPPR) közötti jogvita keretében terjesztették elő az FCI által benyújtott védjegybitorlási kereset és védjegy törlése iránti kérelem tárgyában.

Jogi háttér

3 A rendelet „Viszonylagos kizáró okok” című 8. cikke így rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „korábbi védjegy”:

a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja, figyelembe véve – ha ennek helye van – az igényelt elsőbbségek napját:

i. közösségi védjegy;

ii. valamely tagállamban, illetve – Belgium, Hollandia és Luxemburg esetében – a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál lajstromozott védjegy;

iii. nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;

iv. nemzetközi megállapodás alapján a Közösségre kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;

b) az a) pontban említett védjegy lajstromozására irányuló bejelentés, feltéve hogy annak alapján a védjegyet lajstromozzák;

c) az olyan védjegy, amely a Párizsi Egyezmény [helyesen: Párizsi Uniós Egyezmény] 6a. cikke értelmében a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban vált a tagállamok bármelyikében közismertté.

(3) A védjegyjogosult felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

(4) A nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha az irányadó közösségi vagy tagállami jogszabályok szerint

a) a megjelöléshez fűződő jogokat a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg;

b) a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve hogy közösségi védjegy esetén a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét”.

4 A rendelet „A közösségi védjegyoltalom tartalma”című 9. cikkének értelmében:

„(1) A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a közösségi védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a közösségi védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a közösségi védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

c) a közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve hogy a közösségi védjegy a Közösségben jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

[...]

(3) A közösségi védjegyoltalomból eredő jogok alapján harmadik felekkel szemben a védjegy lajstromozása meghirdetésének napjától lehet fellépni. Megfelelő összegű kártérítés kérhető azonban a közösségi védjegybejelentés meghirdetését követő olyan cselekmények miatt, amelyekkel szemben a lajstromozás meghirdetését követően a meghirdetés folytán fel lehetne lépni. Az ügyben eljáró bíróság a lajstromozás meghirdetéséig az ügy érdemében nem határozhat”.

5 A rendelet „A közösségi védjegyoltalom korlátai” című 12. cikke így szól:

„A közösségi védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el mást attól, hogy

a) saját nevét vagy címét;

b) az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést;

c) a védjegyet, ha az – különösen tartozékok vagy alkatrészek tekintetében – szükséges az áru vagy a szolgáltatás rendeltetésének jelzésére

gazdasági tevékenysége körében – az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban – használja”.

6 A rendelet „Lajstromozási eljárás” elnevezésű IV. címe a 36- 45. cikkből áll.

7 A rendelet „Észrevétel” című 40. cikkének (1) bekezdése így szól:

„A közösségi védjegybejelentés meghirdetését követően bármely természetes vagy jogi személy, vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatást nyújtókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet írásbeli észrevételt nyújthat be a [Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)] arra vonatkozóan, hogy a megjelölés nem felel meg a 7. cikkben meghatározott valamely oltalomképességi feltételnek. [...]”.

8 A rendelet „Felszólalás” című 41. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A közösségi védjegybejelentés meghirdetésétől számított három hónapon belül a 8. cikk alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat [...]

[...]

(3) A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. A felszólalást nem lehet szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik. Az [OHIM] által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.”

9 A rendelet 53. cikkének (1) bekezdése így szól:

„A közösségi védjegyet a [z OHIM-hoz] benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell

a) a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (5) bekezdésében megállapított feltételek;

b) a 8. cikk (3) bekezdésében említett védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek;

c) a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek”.

10 A rendelet „Belenyugvás” című 54. cikke (1) bekezdésében az alábbiakat írja elő:

„Ha a közösségi védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltűrte egy későbbi közösségi védjegynek a Közösségben történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használata ellen olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve ha a későbbi közösségi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 Az FCI a 4438751. sz. FCI FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE közösségi szó- és ábrás védjegy jogosultja. A védjegyet 2005. június 28-án jelentették be, és 2006. július 5-én lajstromozták. A lajstromozott megjelölés az alábbi:

12 Ezt a védjegyet többek között kutyákkal kapcsolatos kereskedelmi vagy reklámcélú kiállítások szervezése és lebonyolítása, képzések rendezése és vezetése, kutyák tenyésztése, nevelése, ápolása és tartása területén, kutyatenyésztő kiállítások szervezése és lebonyolítása, származási bizonyítványok kiállítása és a kutyák ellenőrzése a szaporulat és a genetika szempontjából, valamint kutyák tenyésztése és ápolása vonatkozásában lajstromozták.

13 Az FCIPPR az alábbi nemzeti védjegyek jogosultja:

– a 2004. szeptember 23-án bejelentett és 2005. június 20-án a 2614806. számon lajstromozott „FEDERACIÓN CANINA INTERNACIONAL DE PERROS DE PURA RAZA – F. C. I.” nemzeti szóvédjegy;

– a 2007. augusztus 9-én bejelentett és 2008. március 12-én a 2786697. számon lajstromozott „FEDERACIÓN CANINA INTERNACIONAL DE PERROS DE PURA RAZA” nemzeti szó-és ábrás védjegy;

– a 2008. február 11-én bejelentett és 2008. augusztus 26-án a 2818217. számon lajstromozott „FEDERACIÓN CINOLOGICA INTERNACIONAL + F. C. I.” nemzeti szó- és ábrás védjegy.

14 Az FCIPPR jogosultja továbbá a 7597529. sz. közösségi ábrás védjegynek. E védjegyet 2009. február 12-én jelentették be, és 2010. szeptember 3-án lajstromozták. A lajstromozott megjelölés az alábbi:

15 Az említett védjegyeket, amelyeknek az FCIPPR a jogosultja, többek között fajtatiszta kutyák versenyei és kiállításai, a kutyák származásával kapcsolatos címek, oklevelek, akkreditáló igazolványok, publikációk, űrlapok és dokumentumok kiállítása, valamint kutyafajtákról szóló publikációk és katalógusok vonatkozásában lajstromozták.

16 Az FCI felszólalt a 7597529. sz. közösségi védjegy FCIPPR javára történő lajstromozásával szemben, ám a felszólalást a vonatkozó díj megfizetésének elmulasztása miatt elutasították. 2010. november 18-án az FCI e védjegy törlését kérte az OHIM-nál. 2011. július 11-én az FCIPPR az alapeljárás megindítása miatt kérte a törlési eljárás felfüggesztését. Az OHIM 2011. szeptember 20-án helyt adott a felfüggesztés iránti kérelemnek.

17 A 2010. június 18-án az FCI által az FCIPPR ellen a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de la Marca Comunitaria előtt benyújtott kereset két kérelmet tartalmazott:

– az 4438751. sz. közösségi védjegy bitorlásának megállapítása iránti kérelem, amely védjegynek az FCI a jogosultja, és

– a 2614806., 2786697. és 2818217. sz. nemzeti védjegyek, amelyeknek az FCIPPR a jogosultja, törlése iránti kérelem, amely többek között azon alapul, hogy az említett védjegyek a 4438751. sz. közösségi védjeggyel összetéveszthetőek, amely védjegynek az FCI a jogosultja.

18 Az FCIPPR vitatta, hogy fennállna az összetévesztés veszélye az általa használt megjelölések és a 4438751. sz. közösségi védjegy között, amelynek az FCI a jogosultja, és viszontkereset útján az említett közösségi védjegy törlését kérte arra való hivatkozással, hogy e védjegyet rosszhiszeműen lajstromozták, és az a 2614806. sz. korábbi nemzeti védjeggyel való összetéveszthetőséghez vezet.

19 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alapeljárásban felmerül az a kérdés, hogy arra a kizárólagos jogra, amelyet a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése valamely közösségi védjegy jogosultjának, a jelen esetben az FCI-nek biztosít, lehet-e hivatkozni olyan harmadik személlyel, a jelen esetben az FCIPPR-rel szemben, aki maga is egy, később lajstromozott közösségi védjegy jogosultja, ameddig ezen utóbbi védjegyet nem törlik.

20 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése tekintetében két eltérő értelmezés lehetséges. Egyrészt e rendelkezés értelmezhető akként, hogy a közösségi védjegy által nyújtott kizárólagos jog nem teszi lehetővé jogosultjának, hogy megtiltsa valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja számára ezen utóbbi védjegy használatát. Az első közösségi védjegy jogosultja kizárólag akkor nyújthat be védjegybitorlás miatti keresetet, ha a második közösségi védjegyet törölték. Ezt az értelmezést követte a Tribunal Supremo (Spanyolország) 1994. május 23-i ítéletében, illetve átvette a Tribunal de Marcas comunitario (Spanyolország), amint azt e bíróság 2010. március 18-i ítélete mutatja.

21 Másrészt a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmezhető akként, hogy a közösségi védjegy jogosultja felléphet bármely harmadik személlyel szemben, beleértve azt is, aki javára később lajstromoztak közösségi védjegyet, annak ellenére, hogy ezen utóbbi védjegy törlésére korábban vagy egyidejűleg nem került sor.

22 E körülmények között a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Valamely közösségi védjegy oltalma által biztosított kizárólagos jog megsértése miatt indult eljárásban a […] rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett, a gazdasági tevékenység körében történő használat harmadik személyek részére történő megtiltásához való jog kiterjed-e bármely harmadik személyre, aki olyan megjelölést használ, amely összetéveszthetőséget okoz (a közösségi védjeggyel való hasonlóság és az áruk vagy szolgáltatások hasonlósága miatt), vagy ellenkezőleg, ki kell zárni az említett fogalom alól azt a harmadik személyt, aki ilyen, a javára közösségi védjegyként lajstromozott összetéveszthető megjelölést használ, ameddig e későbbi védjegyet nem törlik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

23 Az FCI azt állítja, hogy az előterjesztett kérdés elfogadhatatlan. Elsőként arra hivatkozik, hogy a kérdés hipotetikus jellegű, ennélfogva a kért értelmezésre az alapügy megoldása szempontjából nincs szükség. Az FCI kereseti kérelmei ugyanis kizárólag a 2614806., 2786697. és 2818217. sz. nemzeti védjegyekre vonatkoztak, és a kereset – a későbbi időpontban lajstromozott –7597529. sz. közösségi védjegyet egyáltalán nem érinti. Az FCIPPR egyébiránt nem utalt e közösségi védjegyre – annak tájékoztatás jellegű említésétől eltekintve – sem ellenkérelmében, sem viszontkeresetében.

24 Az FCI egyebekben azt állítja, hogy a rendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmezése semmilyen ésszerű kételynek nem enged teret. Az előterjesztett kérdést ekként nagyban befolyásolja a Tribunal Supremo ítélkezési gyakorlata, amelynek értelmében a korábban lajstromozott védjegy jogosultja által a később lajstromozott védjegy jogosultjával szemben védjegybitorlás miatt benyújtott kereset, ezen utóbbi védjegy előzetes törlésének hiányában, nem részesülhet kedvező elbírálásban.

25 Az FCI másfelől előadja, hogy az alapeljárás feleinek védelemhez való joga sérült, mivel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést a kérdést előterjesztő bíróság hivatalból nyújtotta be, anélkül hogy az említett feleknek alkalmuk nyílt volna a meghallgatási szakasz lezárását megelőzően észrevételt tenni az előzetes döntéshozatalra történő utalás lehetőségéről.

26 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – ítélete meghozatalához szükségesnek tartja-e az előzetes döntéshozatalt, és a Bíróságnak feltett kérdései relevánsak-e. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (lásd különösen a C-119/05. sz. Lucchini-ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-6199. o.] 43. pontját, a C-52/09. sz. TeliaSonera Sverige ügyben 2011. február 17-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-527. o.] 15. pontját, valamint a C-509/09. és C-161/10. sz., eDate Advertising és társai egyesített ügyekben 2011. október 25-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-10269. o.] 32. pontját).

27 A nemzeti bíróságok által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elbírálásának Bíróság általi megtagadása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a neki feltett kérdésekre hasznos választ adjon (lásd többek között a fent hivatkozott Lucchini-ügyben hozott ítélet 44. pontját, a TeliaSonera Sverige-ügyben hivatkozott ítélet 16. pontját, valamint az eDate Advertising és társai ügyben hozott ítélet 33. pontját).

28 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bíróság elé benyújtott ügyiratokból nem nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése ne függene össze az alapeljárás tényállásával, vagy hogy a kérdést előterjesztő bíróság által felvetett kérdés hipotetikus jellegű lenne.

29 Épp ellenkezőleg: az említett ügyiratokból az következik, hogy az FCI által előterjesztett kereseti kérelmek azon korábbi közösségi védjegyet esetlegesen sértő megjelölések FCIPPR általi használatának vitatására irányulnak, amelynek az FCI a jogosultja. Márpedig e megjelölések sorában található a 7597529. sz. későbbi közösségi védjegy oltalma alatt álló megjelölés is. Az FCI egyébként kifejezetten említést tesz keresetlevelében az említett közösségi védjegy FCIPPR által történt használatáról, illetve bejelentéséről.

30 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az a tény, hogy az alapeljárás felei a kérdést előterjesztő bíróság előtt nem vetettek fel uniós jogi kérdést, még nem zárja ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a Bírósághoz forduljon. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bírósághoz történő előterjesztésének előírásával, amikor „egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel”, az EUMSZ 267. cikk második és harmadik bekezdése nem szándékozott e kérelem előterjesztését kizárólag azon esetekre korlátozni, amelyekben az alapeljárásban részt vevő egyik vagy másik fél kezdeményezi az uniós jog értelmezésére vagy érvényességére vonatkozó kérdés felvetését, hanem kiterjed azon esetekre is, amelyekben maga a nemzeti bíróság vet fel ilyen kérdést, ha úgy ítéli meg, hogy a kérdésre vonatkozóan a Bíróság döntése „szükséges” ítélete meghozatalához (a 126/80. sz. Salonia-ügyben 1981. június 16-án hozott ítélet [EBHT 1981., 1563. o.] 7. pontja és a C-251/11. sz. Huet-ügyben 2012. március 8-án hozott ítélet 23. pontja).

31 Ilyen körülmények között az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatónak kell tekinteni.

Az ügy érdeméről

32 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a rendelet 9. cikkének (1) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy a közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata harmadik személyeknek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed-e az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül, hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

33 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget aszerint, hogy a harmadik személy közösségi védjegy jogosultja-e, vagy sem. Így e rendelkezés értelmében a közösségi védjegy jogosultjának kizárólagos joga van arra, hogy „harmadik személyekkel" szemben fellépjen a védjegyét esetlegesen sértő megjelölésnek gazdasági tevékenység körében az engedélye nélkül történő használatával szemben (lásd analógia útján a C-488/10. sz. Celaya Emparanza y Galdos Internacional ügyben 2012. február 16-án hozott ítélet 33. és 34. pontját).

34 Tekintetbe kell venni továbbá a rendelet belenyugvásról szóló 54. cikkét, amelynek értelmében „[h]a közösségi védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltűrte egy későbbi közösségi védjegynek a […] használatát, […] a továbbiakban […] nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használata ellen".

35 E rendelkezés szövegéből az következik, hogy a belenyugvás megvalósulását megelőzően a közösségi védjegy jogosultja kérheti az OHIM előtt egy későbbi közösségi védjegy törlését, illetve ennek használata ellen felléphet egy közösségi védjegybíróság előtt benyújtott védjegybitorlási kereset útján.

36 Rá kell mutatni végezetül, hogy sem a rendeletnek a közösségi védjegyoltalom korlátairól szóló 12. cikke, sem ugyanezen rendelet bármely más rendelkezése nem írja elő a közösségi védjegy jogosultja kizárólagos jogának olyan harmadik személyek javára történő kifejezett korlátozását, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja.

37 Ekként a rendelet 9. cikkének (1) bekezdéséből és a rendelet általános rendszeréből az következik, hogy a közösségi védjegy jogosultjának lehetősége kell legyen arra, hogy e védjegy használatát megtilthassa valamely későbbi közösségi védjegy jogosultjának.

38 Ezt a megállapítást nem teszi kétségessé az a körülmény, hogy valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja ugyancsak kizárólagos joggal rendelkezik a rendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmében.

39 E tekintetben meg kell állapítani, hogy, miként arra észrevételeiben az Európai Bizottság is hivatkozott, a rendelet rendelkezéseit az elsőbbség elvére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében a korábbi közösségi védjegy oltalma elsőbbséget élvez a későbbi közösségi védjeggyel szemben (lásd analógia útján a fent hivatkozott Celaya Emparanza y Galdos Internacional ügyben hozott ítélet 39. pontját).

40 Ugyanis többek között a rendelet 8. cikkének (1) bekezdéséből és 53. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy két védjegy ütközése esetén az elsőként lajstromozott védjegyről vélelmezendő, hogy előbb teljesíti a lajstromozásához előírt feltételeket, mint a másodikként lajstromozott védjegy.

41 Ezenfelül el kell utasítani az FCIPPR azon érvelését, amely szerint a közösségi védjegyek lajstromozási eljárásának jellemzői megkövetelik, hogy amennyiben ezen eljárás eredményeképpen a védjegy lajstromozásra kerül, úgy az említett védjegy olyan használati jogot biztosítson jogosultja számára, amely csak az OHIM előtt benyújtott törlés iránti kérelem, vagy védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján vitatható.

42 Vitathatatlan, hogy a közösségi védjegyek lajstromozásának a rendelet 36–45. cikkében megállapított eljárása olyan érdemi vizsgálatot foglal magában, amely annak előzetes meghatározására irányul, hogy a közösségi védjegy teljesíti-e a lajstromozáshoz előírt feltételeket.

43 Ezen eljárás rendelkezik továbbá egy olyan közzétételi szakaszról, amelynek során harmadik személyek írásbeli észrevételt nyújthatnak be az OHIM-hoz arra vonatkozóan, hogy a megjelölés nem felel meg valamely oltalomképességi feltételnek, valamint a korábbi védjegyek jogosultjainak azon lehetőségéről, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetésétől számított három hónapon belül a 8. cikk alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhassanak.

44 Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 32. és 42. pontjában, e körülmények nem meghatározók.

45 Egyrészt meg kell állapítani, hogy a közösségi védjegyek lajstromozási eljárása által kínált biztosítékok ellenére nem zárható ki teljes egészében, hogy valamely korábbi közösségi védjegyet esetlegesen sértő megjelölést közösségi védjegyként lajstromozzanak.

46 Ez az eset áll fenn például akkor, ha a korábbi közösségi védjegy jogosultja nem nyújtott be felszólalást a rendelet 41. cikkének alkalmazásában, vagy pedig ha az OHIM e felszólalást, az említett 41. cikk (3) bekezdésében előírt eljárási követelmények teljesítésének figyelmen kívül hagyása miatt nem vizsgálta érdemben, amint az egyébiránt az alapügyben is történt.

47 Másrészt a Bíróság már kimondta a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) vonatkozásában, hogy a bitorlási keresetek és a megsemmisítési kérelmek tárgyuknál és hatásaiknál fogva is eltérők, és így a korábban lajstromozott közösségi formatervezési minta jogosultjának azon lehetősége, hogy bitorlási keresetet indíthat a később lajstromozott közösségi formatervezési minta jogosultjával szemben, nem olyan jellegű, amely kiüresítené az OHIM-nál ez utóbbival szemben benyújtható megsemmisítési kérelmek előterjesztésének az értelmét (a fent hivatkozott Celaya Emparanza y Galdos Internacional ügyben hozott ítélet 50. pontja).

48 Ez a megállapítás értelemszerűen alkalmazható a közösségi védjegyek területén is, így megállapítható, hogy valamely korábbi közösségi védjegy jogosultjának azon lehetősége, hogy védjegybitorlási keresetet indítson valamely későbbi közösségi védjegy jogosultjával szemben, nem foszthatja meg értelmétől sem a törlési kérelem OHIM-nál való előterjesztését, sem a közösségi védjegyek lajstromozási eljárásának keretében rendelkezésre álló előzetes ellenőrzési mechanizmusokat.

49 Hangsúlyozni kell mindent összevetve a védjegy alapvető rendeltetése megőrzésének szükségességét, amely abban áll, hogy garantálja a fogyasztók számára az áruk származását (a C-206/01. sz. Arsenal Football Club ügyben 2002. november 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10273. o.] 51. pontja).

50 E vonatkozásban a Bíróság már több alkalommal kimondta, hogy a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt kizárólagos jog biztosításának célja az, hogy lehetővé tegye a jogosult számára különös jogosulti érdekeinek védelmét, azaz annak biztosítását, hogy a védjegy betölthesse rendeltetését (lásd a C-236/08–C-238/08. sz., Google France és Google egyesített ügyekben 2010. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-2417. o.] 75. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

51 Márpedig, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 43. és 44. pontjában, ha valamely korábbi közösségi védjegy jogosultjának ahhoz, hogy megtilthassa harmadik személyeknek egy, a védjegyének rendeltetését sértő megjelölés használatát, meg kellene várnia azon későbbi közösségi védjegy törlését, amelynek a harmadik személy a jogosultja, a számára a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése által biztosított oltalom jelentős mértékben gyengülne.

52 A fentiek fényében az előterjesztett kérdésre azt kell válaszolni, hogy a rendelet 9. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy valamely közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata bármely harmadik személynek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

A költségekről

53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 9. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata bármely harmadik személynek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

Aláírások